

20 Μαΐου 1825: Η Μάχη στο Μανιάκι και η θυσία του Παπαφλέσσα

/ [Ελλάδα 1821 - 2021](#)

Ο Αιγύπτιος στρατηγός Ιμπραήμ, θετός γιος του Αντιβασιλέως της Αιγύπτου Μεχμέτ Αλή, αποβιβάσθηκε με πολύ στρατό στη Μεθώνη τον Φεβρουάριο του 1825 για να βοηθήσει τα στρατεύματα του Σουλτάνου και για να καταπνίξει την Ελληνική Επανάσταση. Μετά τη συνεχή προέλαση των Αιγυπτίων - που είχαν οργανώσει τακτικό στρατό με Γάλλους εκπαιδευτές - ο Αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαίος, γνωστός ως Παπαφλέσσας, αποφασίζει να αφήσει την έδρα της Κυβερνήσεως (το Ναύπλιο) και να αντιμετωπίσει τον Ιμπραήμ.

Ο Παπαφλέσσας γεννήθηκε στην Πολιανή Μεσσηνίας το 1788 και ήταν τέκνο υπερπολύτεκνης οικογένειας. Υπήρξε ένα από τα πρώτα και πιο δραστήρια μέλη

της Φιλικής Εταιρείας και το 1825 ήταν Υπουργός των Εσωτερικών. Αναχωρώντας από το Ναύπλιο ζήτησε από την Κυβέρνηση να απελευθερώσει τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, ο οποίος ήταν φυλακισμένος στην Ύδρα, θύμα των εμφυλίων διαμαχών.

Ο Παπαφλέσσας συγκέντρωσε αρχικά 2000 Έλληνες, αλλά στην τελική φάση της μάχης έμειναν μόνον 300 (κάποιες πηγές αναφέρουν 600). Η μάχη έγινε στο Μανιάκι της Μεσσηνίας, σε τόπο χαμηλό και ακατάλληλο για απόκρουση πολυαρίθμων αντιπάλων. Ένα ταμπούρι κράτησε ο ίδιος, το δεύτερο ο αδελφός του Δημήτριος και το τρίτο οι Μανιάτες υπό τον Πιέρο Βοϊδή Μαυρομιχάλη. Σχεδόν όλοι σκοτώθηκαν. Η θυσία του Αρχιμανδρίτου Γρηγορίου Δικαίου – Παπαφλέσσα συγκλόνισε το αγωνιζόμενο Έθνος. Λέγεται ότι ο Ιμπραήμ θαύμασε τη γενναιότητα του κληρικού-αγωνιστού.

Φωτογραφία: Ο Γρηγόριος Δικαίος, γνωστός ως Παπαφλέσσας, Υπουργός του

Πολέμου της Προσωρινής Διοικήσεως της Ελλάδος κατά την Ελληνική Επανάσταση. Επιζωγραφισμένη λιθογραφία του Adam Friedel από το λεύκωμα "The Greeks. Twenty four portraits of the principal leaders and personages who have made themselves most conspicuous in the Greek Revolution", Λονδίνο - Παρίσι, 1827.